

ר"ת	יציאה	כניסה
19:57	19:17	18:07
19:55	19:19	18:22
19:56	19:19	18:15
19:57	19:19	18:26

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת האזינו • י"ב תשרי תשפ"ב • גליון 739

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

לדרוש מבן אדם עבודה מבלי לספק לו את הכלים והציוד הנדרשים לעבודה.

משימה בלתי אפשרית

וכך בדיוק מתנהג איתנו ריבונו של עולם. אם הוא נותן לאדם ניסיון, הוא נותן לו גם את הכלים לעמוד בניסיון, ואם הוא מצווה על האדם ציווי מסוים, הוא גם נותן לו את הכלים האפשרות והיכולת לקיים את הציווי.

על פי זה יש להבין את אחת ממצוות חג הסוכות. בחג הסוכות נצטוונו במצוות "שמחת בחגך... והיית אך שמח" אמנם זו מצווה בכל הרגלים, אבל התורה כתבה זאת דווקא בחג הסוכות.

"אך שמח" הכוונה היא רק שמח, רק שמחה, בלי שום עצב, בלי שום דאגה, בלי שום הרגשת ריקנות ושעמום, רק להיות בשמחה גדולה שמונה ימים. כל אחד מבין שזה דבר שהוא קשה מאוד לקיום. וכך מקובל בשם הגאון מוילנא שאמר שמצוות השמחה בימים הטובים היא המצווה הקשה ביותר לקיום מכל תרי"ג המצוות.

כל אחד רוצה להיות בשמחה, אבל לא כל אחד מצליח. זאת אומרת, שלהיות בשמחה זה לא עניין של מה בכך. והנה ה' יתברך בכבודו ובעצמו מצוה אותנו להיות בשמחה ורק בשמחה ימים שלמים ברצף. איך זה יכול להיות? הרי ה' יתברך לא נותן לאדם ציווי שהוא לא יכול לעמוד בו, והוא לא בא בטרוניה עם בריותיו. אז איך הוא מצווה אותנו מצווה שגדולי ישראל מעידים שכל כך קשה עד בלתי אפשרי לקיימה?

כל האמונה במצווה אחת

והתשובה לכך נפלאה מאוד. תראו, עם ישראל הקדוש, כתוב בתהלים "כל מצוותיך אמונה", כל מצווה ומצווה יש בה נקודה של אמונה, גוון מסוים באמונה, וכאשר היהודי מקיימה הוא זוכה להשפעת אמונה על נשמתו, ובריבוי ובשינוי המצוות מקבל האדם גוונים שונים של אמונה ונקודות רבות המאירות לו את אור האמונה והאדם

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

זמן אמונתנו

לעבוד בלי ציוד?

בדרכה לעבודה ביום הראשון היא תיארה לעצמה שהיא עומדת לקבל שולחן רחב ידיים ועליו מחשב חדש ומתקדם עם כמה מסכים וציוד משוכלל, כראי לחברה כל כך גדולה ולדרישות התפקיד. להפתעתה היא הוכנסה לחדר ריק שבו אפילו שולחן לא היה. המנהל הישיר שלה הציג לה את החדר ואמר לה שכאן היא אמורה לעבוד.

"איך אני אמורה לעבוד בלי ציוד" היא שאלה. אבל המנהל אמר לה שבחברה שלהם לא מקובל לחלק ציוד לעובדים. אצלם כל עובד מביא אתו את הציוד האישי שלו.

"זה לא הגיוני", הזדעקה שרית "לא שמעתי בחיים שלי על מקום שדורש מעובדים לתת עבודה, ולא מספק להם את הציוד הדרוש לעבודה. אולי תגיד לחיילים בצבא שהם אמורים להביא את המדים והנשק ואולי גם את

הטנקים והמטוסים מהבית... אולי תגיד לטכנאי רנטגן שהוא אמור לקנות מכספו מכשירי רנטגן מתקדמים... זה פשוט לא הגיוני".

ושרית צודקת לגמרי. כל מקום עבודה שמעסיק שכירים - מעניק להם גם את הכלים ואת התנאים לעבודה. אפילו רכב כדי להגיע לעבודה מקובל לתת בחברות ובארגונים רבים. זה מושכל ראשון שאי אפשר

אדם לעמל יולד

ארבע שנים של דם יזע ודמעות חיכתה שרית לסיים התואר במדעי המחשב. שעות ארוכות של למידה ותרגול. אלפי שעות מול המחשב ולימוד חומר קשה ומסובך. כל אותן שנים היא חיכתה לרגע סיום הקורס כדי שסוף סוף תוכל לעבוד בתחום ההייטק הנחשק ולהרוויח משכורות כמו אבא שלה ואימא שלה ביחד וגם יותר מזה.

אלא שבסיום הקורס התבררה לה האמת המרה: שוק העבודה הסתדר טוב מאוד גם בלעדיו. חברות ההייטק הגדולות לא חיכו לה, ומתוך עשרות קורות חיים שהגישה היא קיבלה רק טלפון אחד מחברת כוח אדם שהציעה לה עבודה חצי התנדבותית בעמותה שעוסקת עם נוער בסיכון.

אחרי ההלם הראשוני הגיעה תחושת הייאוש והדיכאון ולאחריה ההתפכחות. שרית התחילה ליצור כמה פרויקטים באופן עצמאי

והציגה תיק עבודות נחמד. במקביל היא השלימה ידע באמצעות קורסים קצרים שלקחה, וכך נוספו לה עוד כמה שורות חדשות בקורות החיים. המאמצים נשאו פרי והיא הוזמנה לכמה ראיונות, ובסופו של דבר היא התקבלה לעבודה בחברה גדולה עם משכורת די מכובדת למתחילה שכמותה.

כך בדיוק מתנהג איתנו ריבונו של עולם. אם הוא נותן לאדם ניסיון, הוא נותן לו גם את הכלים לעמוד בניסיון. ואם הוא מצווה על האדם ציווי מסוים, הוא גם נותן לו את הכלים האפשרות והיכולת לקיים את הציווי.

ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב

(הרב שלום ארוש שליט"א)

אמונה =

ואור צדיקים ישמח

צָרִיף לְבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד אַחַר אֶתְרוֹג מְהֵרָה, וְלִבְכּוֹת הַרְבֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפָאָר, שְׁיִזְכֶּה לְאֶתְרוֹג נְאֻה, כִּי אִין אֲנִי וְיִדְעִים כָּלֵל מַעֲלֵת וְיִקְרַת מִצְוַת אֶתְרוֹג, וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ לְשַׁעֵר בְּמַחַם כָּלֵל גְּדֹל יִקְרַת קְדוּשַׁת מִצְוָה זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְקָרֵב בְּעֵין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאָרְתֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן, כֵּן יְהִי רָצוֹן (שיחות הר"ן פז):

סֶפֶה הִיא סֶגְלָה לְבָנִים וּמְצַלֵּת מְרִיב וּמַחְלֹקוֹת, וְיִדְחָה הַשֶּׁקֶר וּמִתְגַּבֵּר הָאֱמֶת, וְנִתְגַּלָּה חֶרְבֵי הָאֱמֶת שְׂבִדוֹר, וְעַל יְדֵי זֶה הִכַּל יִחְזָרוּ לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֲפָלוּ אֲמֹת הַעוֹלָם לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד (ליקוטי עצות סוכות ג):

כְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּמִצְוַת סֶפֶה, עַל יְדֵי זֶה נּוֹפְלִים מִשְׁפָּע שֶׁל אֲדָם לְשֶׁפֶע שֶׁל בְּהֵמָה, וְעַל יְדֵי זֶה בָּא מִיתַת בְּהֵמֹת וְחַיֵּת בְּלֹא זְמַנָּם רַחֲמָנָא לְצַלָּן (שם ה):

חוליו וצרתו "ואומר חלתי היא שנות ימין עליו" (תהילים ע"ז) והוא כישן נרדם שענינו סגורות מלראות את אורו יתברך, ושרוי ח"ו בגלות הנפש.

ולכאורה ייפלא, הרי אילו יישב האדם את דעתו ויתבונן בחסדי ה' עליו הרי יראה שרבים הם עד מאוד ואיך ייתכן שענינו לא הבחינו בהם?! והוא כמשל המטבע הקטן שכאשר שמים אותו כנגד העין, יכול להסתיר הר גדול מאוד ואותו המטבע הם העוונות של האדם וחטאיו שהם העניים המכסים על העניים, עד ישקוף ה' יחוס ויתקיים באדם: "מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך..." ויתזרח השמש ורפואתו קרובה לבוא. (עיין תורה ח' תיניא)

נמצאנו למדים שלשם השגת תיקון שלם צריכים אנו לתקן שני דברים עיקריים והם:

- א. מחילת עוונות. ב. ראייה טובה וברורה. והנה ביה"כ עסקנו בעניין הראשון של מחילת העוונות, ועתה בסוכות ובעיקר בשבת עוסקים אנו בעניין השני והוא הראייה כנ"ל, כי ראה והתבונן שמונה של המילה סוכה הוא ג"כ לשון ראייה, ושרה אימנו נקראה יסכה על שם שסכתה ברוח הקודש (לקו"ם תורה כ"א) ואולי אפשר לומר ג"כ שסוכה לזכר ענני הכבוד כנגד העניים שכיסו על עינא כנ"ל, וכן שבת קודש מובא בזוה"ק כי המילה שבת מורכבת מאותיות ש' ובת' הש' מורכבת משלוש זרועות

חג הסוכות נקרא גם בשם חג האסיף, כמו שנא': "וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה" (שמות כ"ג ט"ז). היינו שאוסף כל מיני מאכל מן השדה, ואמרו חז"ל שאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו (יומא ע"ד), ומובא בליקוטי מוה"ר (ח"ב א') - שחג הסוכות מסוגל להביא את האדם לביטול תאוות אכילה. כלומר, כאשר השפע והשובע מצוי אצל האדם, בחי' 'פת בסלו' כנ"ל אזי מתבטלת אצלו הרגשת החוסר והרעב. ואין הכוונה לשפע גשמי גריידיא בלי חיבור לשורש רוחני, שאז ככל שהשפע יגבר ויתרבה, כן תגדל התאוה לאכול ולהרוויח ממנו, והשובע והשמחה לא ימצאו את מקומם.

אלא, כשיש שובע גשמי ורוחני (או אפילו רק רוחני), אזי 'צדיק אוכל לשובע נפשו' 'ואור צדיקים ישמח'. לשם הרגשת השובע והשמחה הבאה ממנו כנ"ל צריך להיות 'יפה עניים וטוב רואי' ואמרו חז"ל:

"סומא אין לו שובע" (יומא דף ע"ד): כלומר כשיש ראייה ייתכן השובע - כי כאשר אדם רואה בעיני שכלו את חסדי ה' העוטפים אותו מכל צד, מיד מתמלא שמחה ושביעות רצון, וכמו שבגשמיות סומא (עיוור) אין לו שובע כנ"ל כך הוא ממש ברוחניות.

וכשאנו רואה את חסד ה' - בחי' ימין עליון, זהו עיקר

והם כנגד שלושה גוונים שיש בעין, בת- עין והוא אישון העין "שמרני כאישון בת עין" נמצא שפנימיות המילה שבת היא עין בחי' ראייה "ראו כי ה' נתן לכם השבת" וא"כ יראו עינינו בעיקר בשבת שבתך המועד ביתר שאת וביתר עוז, וישמח ליבנו ברב טובו וחסדיו הגדולים ונאסוף בחג זה פירות רבים ונאכל ונשבע ונשמח, כן יתקיים בנו ובכל ישראל אמן!

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

ליל סוכות הדלקת נרות ומצות אכילת פת

מצד ימין ואחד מצד שמאל על גבי ההדסים, באופן שיוצא הדס ומעליו ערבה, הדס באמצע ולידו ערבה ומתחתיו הדס. כן כתב המהר"י צמח בשם מהר"י וכן פסק בכף החיים (שם סעיף קטן י"ד).

יש מעלה לעשות בלולב עצמו ח"י קשרים כנגד ח"י חוליות שבשדרה. ונהגים לעשות שלש קשרים עם ההדסים והערבות ועוד ח"י קשרים על הלולב מלמעלה. כן כתב בכף החיים (שם ט"ז), והביא שבמרדכי כתב שנהגים לעשות ג' קשרים בלולב כנגד ג' אבות ובדיעבד מספיק קשר אחד.

השדרה של הלולב צריכה להיות בולטת מעל ההדסים טפח מלמעלה. שלחן ערוך סימן תר"ן (סעי' א') ומשנה ברורה (סימן תרנ"א סעיף קטן י"ד).

נוטל את הלולב בימיו ואת האתרוג בשמאלו, ואף איטר יד (שמאלו) נוטל הלולב בימין, ויש לטוול אותם כדרך גדילתם, והאתרוג יהיה העוקף למטה והפרי למעלה. שלחן ערוך (שם סעיף ב' ג') והטעם שנוטל את הלולב בימין משום שבלולב יש ג' מינים דהיינו ג' מצוות, ואתרוג הוא מצוה אחת. גמרא (סוכה ל"ז).

בשעת נטילת לולב צריך שלא להפריד את האתרוג מן הלולב, אלא שני ידיי סמוכות זו לזו ומתדבקין יחד הלולב והאתרוג, כף החיים (שם סעיף קטן ט"ד). כמו כן יזהר להניח האתרוג למטה בתחילת הלולב ולא באמצעו. (כך שמעתי מהגאון הרב חיים אסוס שליט"א).

ג. יש נהגות להדליק הנרות של יום טוב, מבעוד יום, כמו נרות שבת, ויש שמדליקות את הנרות בלילה, בליל יום טוב, לפני הקידוש והסעודה. וכל אחת תעשה כמנהגה. (יחזה דעת א"י סי' כח).

מצות אגידת ד' מינים והנענועים

א. מצות ד' מינים שיטול כל אחד לולב אחד וב' ערבות וג' הדסים ומצוה לאגדם בקשר גמור דהיינו שקושר שני קשרים זה על זה עם ההדס והערבה משום נוי, ולעשות את שלשתם אגודה אחת.

קך פוסק בשו"ע סי' תרנ"א סעי' א': ובספרי הקבלה מבואר הסבר וטעם לאגידה זו. זוהר פרשת פנחס (רנ"ג) ובספר מניח מישרים למרח צ"ל, (פרשת אמור) ובשער הכוונות (דף ק"ה ע"ג). ויש נהגים לומר לשם יחוד וכי' הריני בא לקשור הדס וערבה עם הלולב לתקן את שורש מצוה זו וכל מצוות הכלולים בה במקום עליון, ויהי נעם וכו'. כף החיים (סימן תרנ"א סעיף קטן ט).

ב. מנהג הספרדים לאגוד הלולב והערבה כפי דעת המקובלים להניח הדס אחד מימין ואחד משמאל ואחד באמצע נוטה לצד ימין, ושתי ערבות אחד

כמה פרטים הנהגים לליל יום טוב

א. הואיל ומצוה לאכול את כזית הפת שבסוכה בתיאבון, לפיכך לא יאכל פת בערב חג הסוכות משעה עשירית ומעלה (בסביבות שעה 15:30 ואילך), כדי שיוכל לאכול הכזית פת לתיאבון. ואם אפשר ראוי להחמיר שלא לאכול סעודה כבר מחצות, שכיון שאוכלים בלילה עם צאת הכוכבים, יש להקדים להימנע מלאכול מחצות. אבל יכול לאכול מעט פירות או ירקות, או בשר ודגים, ובלבד שלא ימלא כרסו מהם. חזון עובדיה (סוכות עמ' קכ"א).

ב. מצוה להדליק נרות של יום טוב בסוכה, ולאכול לאור הנרות, מכל מקום ראוי ונכון שיתקין מבעוד יום מתקן מתאים מזכוכית לנרות, כדי שיוכל להדליק הנרות בסוכה, ולא יכבו ברוח, וגם לא יגרמו לשריפה חס ושלום. ואם אכן קיים חשש שהנרות יגרמו לשריפה בסוכה, על ידי ההתקרבות של שלהבת הנרות לדפנות או לסכך, ידליקם בביתו במקום שבו מכינים צרכי האוכל, ואם אפשר ידליק הנרות בחלון הפונה לסוכה, כדי שגיגע אורם לסוכה. (חזון עובדיה סוכות, עמוד ר"ז)

נוי סוכה לאבינו שבשמים

עצמאי כדי שלא לחסדו של בוס זהו נתונים זעום, כזה או אחר.

שעות ספורות לפני התקדש החג נכנס ר' דוד בדחילו ורחימו לסוכתו הקטנה והדלה, ילדיו מהדסים אחריו בשקט, פוזלים לשקית התפוחה שנשא בידיו.

"תמשוך ימינה. יופי. עוד טיפה שמאלה. בדיוק. אל תזיז. בוא נקשור את זה שלא יעוף".

שני הנערים עמלו קשה על הקמת הסוכה, אותה בנו מ'פסולת גורן ויקב', פשוטו כמשמעו. כסף לא היה בבית כמעט. אוכל הצליחו ההורים לגרד מפה ומשם בעמל כפיים ויצירתיות מרובה. כדי לקיים מצוות סוכה כהלכתה יצאו הילדים לקצה העיר וסחבו משם עצים וענפים ככל יכולתם.

על רצפת הסוכה - מתחת לשמשון ויוחנן בני ה-15 וה-14 שעסקו בהתקנת הסכך וקשירתו לקורות הכבדות שסחבו במשך שעות ארוכות - ישבו ביילי וגיטי, התאמות בנות ה-11, הן הכינו שרשרות יפות משאריות נייר צבעוני שהעניקו להן בעלי דפוס באזור בחפץ לב והן ניסו לייפות את הסוכה.

שאר הילדים הכינו ציורי אושפיזין ויצירות יהודיות, לתלות 'נוי סוכה', כמנהג ישראל להתנאות לפני אביהם שבשמים בקיום המצוות.

היו אלה השנים הראשונות לאחר מלחמת העולם השנייה. גל ההגירה לאמריקה התגבר והלך. יהודים רבים שראו את עתידם בארץ הנקראת "די גאלדענע מדינה" (-מדינת הזהב), היגרו אליה וביקשו לפתוח דף חדש בחייהם לאחר הסבל והצער שידעו.

למרבה הכאב, רבים מן המהגרים הותירו מאחוריהם לא רק את ארץ מוצאם, אלא גם את מורשתם ויהדותם. אמירה עצובה שהתהלכה באותם ימים גרסה שאילו ייבשו את המים תחת 'גשר ברוקלין' יגלו שם סמאות זוגות תפילין וכיפות...

אחד הניסיונות הגדולים ביותר באותה עת, היה שמירת שבת.

באמריקה הסתיים שבוע העבודה ביום שבת בצהריים, לקראת יום ראשון, יום המנוחה הנוצרי. מי שסירב לעבוד החל מיום שיש לאחר חצות - מצא את עצמו מפוטר מעבודתו. יהודים רבים לא עמדו בניסיון הקשה, שלעיתים היה שאלה של לחם וחלב, פשוטו כמשמעו.

יהודים בודדים הצליחו לבסס את פרנסתם על מסחר

מוכשר להמשיך עליו את אור האמונה.

אבל ישנה מצווה אחת שהיא כוללת את כל האמונה כולה, והיא מצוות סוכה. הזוהר הקדוש אומר שסוכה היא "צילא דמהימנותא" - צל האמונה. זאת אומרת שהסוכה עוטפת את האדם כולו באמונה. כל יהודי שנכנס לסוכה - נכנס כל כולו לתוך האמונה הקדושה.

והאמונה היא המפתח לשמחה והיא התנאי לשמחה והיא הכלי הדרוש כדי להיות בשמחה. אי אפשר להיות בשמחה באמת בלי אמונה.

ונבאר מדוע האמונה היא המפתח לשמחה, כי מה הן הסיבות העיקריות לעצבות?

סיבה ראשונה היא התייחסות למאורעות החיים, לקשיים גדולים או קטנים שעברו על האדם בעבר או שעוברים עליו בהווה. וסיבה שנייה היא דאגה וחשש מפני העתיד.

והאמונה השלימה היא הרפואה והפתרון השורשי והמהותי לשתי הסיבות הללו.

כי המאמין שהכול לטובה לא מצטער ממאורעות העבר כי הוא מאמין באמונה שלימה שהכול טוב והכול לטובה, והוא רק מודה לה' יתברך בלב שלם ובשמחה על הטוב ועל הרע כמובא בהלכה: "כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם, כיון שמקבל מאהבה מה שגזר עליו השם. נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את השם, שהיא שמחה לו".

וגם בנוגע לעתיד, המאמין יודע שה' יתברך תמיד אוהב אותו ותמיד יהיה לו רק טוב. המאמין יודע שאבא אוהב את הילדים שלו ואבא לא עושה רע לילדים שלו, ומכילא המאמין לא דואג מהעתיד כי הוא יודע שיכול להיות רק טוב.

זמן אמונה

נמצא שהשמחה נובעת ישירות מהאמונה. ולכן בחג הסוכות ה' יכול לצוות אותנו להיות בשמחה גדולה שמונה ימים ושמונה לילות, כי בחג זה הוא נתן לנו את הכלים וה' ציד" הרוחני להיות בשמחה שזה האמונה. כי בחג הסוכות נתן לנו ה' יתברך את מצוות הסוכה שבאמצעותה אנחנו נכנסים וטובלים את כל ישותנו בתוך האמונה. נמצא שבחג זה ה' מאיר ומשפיע על עם ישראל אמונה שלימה ומושלמת. ומכיון שה' יתברך נתן לנו את הכלים להיות בשמחה, לכן הוא יכול לדרוש מאתנו שנהיה אך בשמחה.

בני ישראל היקרים, נצלו את הימים הקדושים האלה לשאוב מלא חופנים אמונה ושמחה לכל השנה כולה, תתפללו הרבה לה' יתברך שתזכו להכניס את כל ישותכם לתוך האמונה הקדושה ולהמשיך על עצמכם את אור האמונה בשלימות, ועל ידי זה נזכה לשמוח כולנו בשמחת החג הקדוש הבא עלינו לטובה ונמשיך את שמחת חג הסוכות, זמן שמחתנו, לכל השנה כולה.

בברכת שבת שלום ומבורך

ר' דוד, אבי המשפחה שלסוכתה הצצנו מקודם, נמנה על הסוג השלישי: יהודים שלא הצליחו להקים עסק עצמאי, אולם על שְׁפָתָם ועל יהדותם לא היו מוכנים לוותר תמורת כל הון דעלמא. בריטואל עצוב ודי קבוע, היה מגיע ר' דוד מדי יום שני בבוקר למקום עבודתו, מקבל בשקט ובהכנעה את הגערות של המעסיק התורן על שלא הופיע לעבודה בשבת, נוטל את הדולרים הספורים שהגיעו לו בשל ארבעה וחצי ימי עבודה, והולך לדרכו.

מכל מעטיק דרש ר' דוד רק דבר אחד: מכתב פיטורין חתום כדת וכדין.

משם היה הולך לנסות את מזלו במקום אחר.

היו שבועות שלא מצא בהם עבודה. המשמעות הייתה חרפת רעב. זאת למרות שרעייתו הצדקנית עמדה וגיחצה שעות רבות בבתי עשירים עבור דולרים בודדים.

"אתם יכולים לקשט את הסוכה כרצונכם", נדחף ראשו של ר' דוד בחיך מבעד לסדין המתנפף, "אבל את הקיר שמאחורי מקום מושבי - תשאירו ריק. הבאתי נוי סוכה מיוחד!"

סקרנותם של הילדים בערה בהם. ידעו הללו היטב שאין לאביהם אף סנט מיותר. מעניין איזה קישוט הביא אבא לסוכה?

שעות ספורות לפני התקדש החג נכנס ר' דוד בדחילו ורחימו לסוכתו הקטנה והדלה, ילדיו מהדסים אחריו בשקט, פוזלים לשקית התפוחה שנשא בידיו.

נעמד ר' דוד מול הקיר החלק היחיד בסוכה, שלף מכתבי פיטורין בזה אחר זה ותלה אותם על הקיר. "ראים אתם ילדי היקרים? זהו הנוי-סוכה היפה והמהודר ביותר שבו נוכל לנאות את סוכתנו לפני אבינו שבשמים..."

סוד החיים הטובים

בעיות של שלום בית, פרנסה, מידות רעות, תאוות רעות, עצבות, עצלות ועוד. ושואלים אותנו: למה אינך מבקש מאבדיך שבשמים, שישלם חסרונותיך? והא אומר: אין לי פנאי לכך...

אדם שהבין את סוד התפילה, יתפלל על כל מה שחסר לו, בין בגשמיות בין ברוחניות. למען האמת צריך לעקר תפילתו מהיה על רוחניות, ומיילא יתמלא גם חסרונותיו הגמריים. לכן יתפלל על כל פרט ופרט בעבודת ה' שלו: על תפילת השחרית שלו - שיזכה להתפלל בכמה ובשקחה. על ברכת הקזון אשר הברכות - שיאמר אותן מלה מלה, בקול ובכמה. על שמירת העינים - יתפלל וישפט את עצמו האם הוא נשמר באמת מראיות אסורות, ומיילא תחמד" וכי. וכן יעבר על כל היום שלו, ויתפלל על כל פרט ופרט בעבודת ה' ובעינים שבין אדם לחברו, על הכל יזכה בתפילה עד שיזכה להשלים את כל חסרונותיו. וכן בכל דבר, כגון שרואה ללמד עם הילד שלו, וכן. שהולך לפגישה בעירייה, או בכל מקום כזה, ידע שהבנורא הוא הקובע כל דבר, וכל הפקידים הם רק גבות. רק הבנורא הוא הפחיתים מה יהיה בעולם. בנורא עולם משגיח על כל שקל בעולם, על כל דור, על כל דיעה, אפיה יהיה ולי יעבר ויאן לך. וצריך האדם להאמין בבנורא עולם ובהשגחה שלו.

מבא בכתביהם של רב רבם של גדולי ישראל. באגרות ה"חזון איש" פותב: מה נפלא הדבר שביכלת האדם להשיח דאגותיו לפני יצור ובנורא נדרף איש אל רעהו, והקדוש ברוך הוא מכניה ילד שעשעם. רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א מגדולי רבני ירושלים בפאה הקדמת תמיד היה אומר: כאשר האדם מתרגל להתפלל תמיד לקדוש ברוך הוא - הוא מגיע לשלמות האתר נעה שהא מסגל להגיע אליה. וכן ידעה הנגתו של החפץ חיים זיע"א בכל יום לשפף שיח לפני שוכן בפרומים ברומים ותחננים בלשון שפדברים בה. וזה מה שאמר רבי נתן זיע"א: כל מקום שאני רואה חסרון, או שלא התפלל על זה כלל, או שכן התפלל - אכל מעט.

האמירה הזאת טומנת בקבה את סוד החיים האלה. אם אדם יזכה להתפלל בכל יום על כל פרט ופרט בחייו, בגשמיות וברוחניות, הוא יזכה להשלים את כל חסרונותיו. אכל בני האדם שאינם מתפללים כי אומרים שאין להם פנאי לכך, למה הם דומים: לכן עשירים שהולך בבגדים קרעים, רעב ופצא, וקששוואלים אותו בתמיהה: מדוע אינך מבקש מאבדיך שיעזר לך. ויתן לך בגדים הגונים וילחם לאכלו? מה עונה להם הפסיכל אין לי פנאי לכך...

כן הוא אותו אדם שאינו מתפלל, שהולך מלא בחסרונות ועקר האמנה - לדבר עם בנורא עולם.

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

רבי ציון ברכה י"ד תשרי

לאורם נלך הילולא דצדיקא

הולך הוא ללא ציצית ואכן התברר שהיא נשכחה בטעות. רבי ציון חיזק את תלמידיו כבני משמ ואהבם אהבת נפש. הוא העיד על עצמו שכל חצות לילה היה בוכה בתפילה על אחד מתלמידיו ואין תלמיד שלא בכה עליו שעות. רבי ציון היה בעל ביטחון נדיר. הוא חי באמונה מוחשית. את כל החזקות ביתו והחזקות הישיבה והאברכים נשא על כתפיו באמונה עילאית ללא מגביות וללא פרסום, רק בפנייה ישירה לבורא עולם אשר היה משיפע עליו כל מחסורו בכלליות ובפרטיות. פעמים רבות סירב לקחת כסף מאנשים מסימים מטעמים השמורים עימו גם כאשר היה זקוק מאוד לסכומים אלה (באחת העדויות מסופר כי ויתר על 300,000 דולר ולא הסכים לקחתם מידי אותו תורם). רבי ציון היה ידיד נפשו של רבי בנימין זאב חשין זצ"ל, הוא התבטא אודותיו "הרב בנימין זאב חשין הינו צדיק יסוד עולם", הם עסקו יחדיו בתורת הנסתר. רבי בנימין חשין זצ"ל היה מפנה אנשים ללמוד אצל רבי ציון ופעמים היה הרב חשין מתבטא: "רבי ציון ברכה הוא חד בדרא" כשנתיים קודם הסתלקותו נפטרה עליו הרבנית ע"ה אשר סייעה לו בכל מפעליו, דבר זה החליש אותו מאוד. ביום הכיפורים התשס"ה התגבר בתפילה בכונה והרבה להפציר על הגאולה, בערב סוכות באותה שנה, בעודו יושב בבית המדרש ותפילין לראשו, קיבל רבי ציון התקף לב ונסתלק במיתת נשיקה. בתוך זמן קצר התקיימה ההלוויה במהירות מפאת חג המתקרב. רבי ציון נטמן במהרה ובאופן שכל כך הולם את הלך חייו הצנוע אף לא הוצרכו לשבת עליו שבעה. עוד רבות ניתן לספר מגודל צדקותו וגדולתו של רבי ציון ברכה והינה רב הנסתר על הגלגל. בהסתלקותו נעקר אחד ומיוחד מן הצדיקים הגנוזים בדורנו אנו אשר כל כולו היה קודש לבורא יתברך. זכותו הגדולה תגן בעדנו אמן.

הצדיק רבי ציון ברכה נולד בעיר חלב שבסוריה. בגיל שלוש עשרה עלה לארץ ישראל לירושלים עיה"ק. בתחילה התגורר רבי ציון בבנין בית הכנסת שבו גר רבו רבי מרדכי שרעבי זצ"ל. רבי ציון נהג ללכת בכל יום לאחר עבודתו לכותל המערבי, שם סיים את כל התהילים ועסק בתורת הגולה והנסתר במשך היום ושוב מחצות הלילה ועד הבוקר. רבי ציון למד במשך שנים בחברותא עם רבי סלמאן מוצפי זצ"ל. הם היו לומדים במשך כשבע שעות רצופות בתורת הנסתר. רבי סלמאן התבטא פעם כי היה מוכן לוותר על כל חיי העולם הבא שלו ולא על שעה אחת של לימוד עם רבי ציון אהוב נפשו. לאחר שנים רבות בהן ישב רבי ציון ללמוד בצילם של גדולי מקובלי ירושלים החליט למשח את משאת חייו לקרב ליבותיהם של ישראל לאביהם שבשמים. הוא פתח בשכונת נחלאות את ישיבת לש"ם - ראשי תיבות לאקמת שכונתא מעפרא. שם קיבל בחורי חמד ואף מבוגרים רבים וקרובם לתורה ומצוות. קבלת השבת בישיבה הייתה בשירה אדירה, מלאת חיות וקדושה המסיסה כל לב, לפני תפילת ערבית נהג רבי ציון לדרוש דברים חוצבי להבות אש. רבי ציון הקפיד מאוד על שמירה על גדי קדושה והנחיל זאת ברגש לתלמידיו. לא אחת מצאוהו צועק בדמעות, ככאב ובלב נשבר באומרו "דליים של פגם היסוד משתוללים ברחובות ואנו, אנא אנו באים..." רבי ציון היה מעורר תדיר על עניין טלית קטן ופעם התבטא כי זה אחד הדברים שבא לתקן בעולם הזה. באחד הימים נדמן לו סכום כסף גדול ומייד הוא הזמין כמות עצומה של טליתות והכין חדר מיוחד לשם כך שבו אחסן את כל הטליתות. כל בעל תשובה חדש קיבל חסות ציצית במתנה. באופן מדהים היה רבי ציון מרגיש בחושי הקדושים למי יש ציצית עליו ולמי לא. הרבה פעמים גם כאשר האדם שמולו נראה שומר מצוות ראה הרב כי

קו האמונה
02-6444250

" ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל "

יחד סכטי ישראל - כהן שויין אוקה אחת ולא כהן שויין אוקות אוקות

אני אוהב כל יהודי

להזמנת צמידים ומוצרים נוספים:
050-9931931

כר האור יכבוש

כל חושך

ראיון ייחודי עם תלמידי הרב שלום ארוש שליט"א | הפעם: הרב נחמן בכר

מקרוב \ סיפורו של מפיץ

תכירו את הרב נחמן בכר (לשעבר: גל גולן) בן 53 נשוי ואב ל 2 .

במה אתה עוסק היום ?

לומד בכולל בשעות הבוקר, אחה"צ: מפיץ ספרים וחוברות של הרב שלום ארוש -

ספר לי היכן גרת גלדת וכו.. ?

"גדלתי במושב בבית מרוחק לגמרי מכל סממן יהודי. לא היה לנו הבדל בין חגים לימי חול. לא יום כיפור, לא שבת. ממש רחוק מהדת. בצבא שירתי בגולני. ראיתי הרבה ניסים בחיים. פעם אחת הייתי בהיתקלות מול מחבלים בלבנון והייתה התקפה של יריות. עפו לי כדורים ליד הראש הייתי ממש בין חיים למוות וניצלתי. ידעתי שקורה משהו סביבי בהשגחה עליונה, אבל זה לא מה ששכנע אותי להתקרב לבורא עולם".

אז מה גרם לך לעזוב הכל ולחפש את ה' ?

"לפני השחרור מהצבא התאמנתי באגרוף תאילנדי ממש הרבה. אהבתי מאוד ספורט והגעתי לדרגה גבוהה של חגורה שחורה. יום לפני התחרות לאליפות הארץ בתחום זה, התאמנתי לקראת התחרות, והביאו מולי לוחם שהיה פי 2 מהמשקל שלי (אף על פי שהתחרויות נעשות מול אנשים באותה קבוצת משקל), הוא נלחם בי ופצע אותי קשה. נפתח לי הראש מהעין לאוזן ומתוך זה התחלתי לחשוב שקורה משהו ומדובר ברמזים מבורא עולם. לא סתם אני נפצעתי כך יום לפני שאני אמור לקחת את אליפות הארץ. "היו לי עוד הרבה רמזים מבורא עולם שהתעלמתי מהם, והמשכתי את חיי כרגיל. התחלתי לעבוד כשף במלון דן בתל אביב. הגשתי אוכל לאנשים בעלי שם מכל העולם. יום כיפור אחד היו חסרים עובדים במטבח, המנהל שאל 'מי יכול לעבוד?' מיד ענית שאני יכול. המנהל אמר 'אבל אתה יהודי!' אמרתי לא אז מה. ועבדתי באותו יום כרגיל, היהודי היחיד במשמרת. כשחזרתי הביתה חבר שלי היה המום. והוא אמר לי אקח אותך לרב, איך חיללת כיפור? והוא לקח אותי לשמוע שיעורים אצל הרב דניאל זר. הוא דיבר דיבורים שנגעו לי בלב. משהו התחיל להתעורר. אחרי השיעור הלכנו וקיבלתי ממנו איזה שתי סטירות והוא צעק ואמר לי "אתה צדיק גמור". קניתי תפילין ולאחר תקופה קצרה נכנסתי לישיבה ואמר: "מפה אתה יוצא חתן", ובאמת כך היה!

ספר לנו איך הכרת את הרב ארוש ?

"בהתחלה הייתי בישיבה ליטאית. ואשתי לעתיד אמרה לי אתה חייב לבוא לשמוע את השיעורים של הרב ארוש. התחלתי להשתתף

בשיעורים של הרב בחולון בימי חמישי. הרגשתי שזה המקום. הדיבורים של הרב. העצות שלו. הספרים. הכול. אי אפשר להבין איך הדברים נגעו לי ללב ולנשמה. עד היום יש לי סדר יום - כל יום ללמוד את הספרים של הרב, ובערך בגיל 30 ברוך השם נכנסתי ללמוד בישיבה של הרב.

משהו מחזק שקרא לך בתקופה ההכרות עם הרב ארוש ?

הרב אמר שמי שלומד בספרים שלו, זה ירפא לו את הנפש. וכך אני מרגיש את השינוי בתוכי מאז שאני כאן. לא האמנתי בעצמי בכלל. לא חלמתי שיהיו לי ילדים, אחרי 13 שנות המתנה זכיתי בזכות הרב לחבוק את ביתי הבכורה. הרב הכניס לי את האמונה בעצמי. גם קיר אפשר לעבור. למרות שלא חלמתי שאדע פעם ללמוד גמרא היום אני יודע 70% מהש"ס.

הזכרת שאתה מפיץ חוברות של הרב שתף אותנו בכך

"מזה 22 שנה, יש לי קביעות שלא הפסיקה מאז, כל יום מחצות היום ועד 15 בכל מזג אוויר, אני יוצא לתל אביב להפיץ את הספרים של הרב. למרות שבירי מאמץ זה שאני צולע אני לא מוותר על זה. פעם בזמן ההפצה מישהי התחילה לבכות, אמרה שהיא עברה משבר לאחר שזה שנים אין לה ילדים. מיד הוצאתי לה את "בגן האמונה", אמרתי לה 'אם תלמדי את הספר הזה, אני מבטיח לך שתיפקדי בתוך 40 יום'. ולאחר כמה חודשים היא ניגשה אלי ואמרה 'ברוך ה', הברכה התקיימה'. לאחר שנתיים היא עברה ברכב בצומת, ואמרה: תפתח את הדלת מאחור, וראיתי שם שני ילדים. היא אמרה לי 'זה בזכותך!'.

"זה ממש משמח אותי שאנשים קוראים את הספרים ומתחברים לדעת של הרב. זה פשוט דעת שחייב להיות לכל אחד. הרב כבר הבטיח ואמר: אדם שיקרא את הספרים וילמד ויתקדם אני מבטיח לו שהוא יקבל את האורות שלו בכלים שלו ובדרך הכי טובה בשבילו והוא יקבל את הישועה גם אם זה יהיה ממש קשה בהתחלה.

מה המסר שלך לקוראי העלוץ?

"המסר שלי הוא שכל אחד יכול. נכון זה קשה, נכון יש הרבה ניסיונות, אבל חייבים לקרוא ולהפיץ את הספרים של הרב כפשוטו, חייבים זה "מחיה מתים". אני רואה את זה אצלי כל יום. והיום במיוחד זה מאוד פשוט גם ללמוד. הרב הוציא את סדרת הספרים "חוק האמונה" שהוא סדר לימוד של כל ספרי הרב מחולקים לימות השנה. יש גם המון אופציות להפיץ. מי שלא יכול לחלק חוברות בבתיים ובצמתים, יכול לחלק בעבודה או סתם לתת לאנשים שהוא לוקח טרמפ. הוא גם יכול לתרום כמות של חוברות או ספרים להפצה, ואברכים יפוצו במקומם את הספרים. וכמובן חשוב ללמוד את הספרים ולהעביר את זה הלאה כמה שיותר.

"לפני
השחרור
מהצבא
התאמנתי
באגרוף
תאילנדי
ממש הרבה.
אהבתי
מאוד ספורט
והגעתי
לדרגה גבוהה
של חגורה
שחורה

ביננו מבחוץ להשיב אל הלב

עושה הוא מפריש לו דרך לפי שורש נשמתו. כי הוא אמיתי, ה' רוצה משהו אמיתי, דיבור אמיתי, רבי נחמן אומר ששווה לאדם לעבוד כל חייו בשביל להגיד דיבור אחד של אמת לפני ה'.

וזה שיודע את מדרגתו האמתית, ומגיע להכרה שכל מה שזכה להצלח וכל טיפת הצלחה זה חסד של ה', וכל מה שלא חטא עד עכשיו זה חסד מה' כמו שכתוב בתהילים: "טוב ה' לכל", שאיפה שיש טוב זה מה'.

וזה שהמדרש מספר על אחד המלכים שלח צייר לצייר את פניו של משה, וראה שיש לו פנים של רוצח. כי באמת יש בכל אחד רוצח ושוודד וכו', רק ה' מונע מסך לעשות דברים רעים כל רגע. המדרש אומר ששמשון הגיבור הוא הצדיק הכי גדול כי היה לו את היצר הרע הכי גדול.

תחילת הרפואה שאתה יודע שאתה חולה אז הרופא יכול לרפא אותך, אבל אם אתה חושב שאתה בריא איך הרופא ירפא אותך.

רבי נחמן אמר על הדור הזה שזה כמו שמשאית גדולה עולה על אדם והוא נמסך לגמרי, ושום רופא לא יכול היה לרפא את האדם הזה הוא כמו פיתה, עד שבא רופא ואחד אמר אני זרוק עליו הרבה רפואות אולי יזוז איזה נים,

אנחנו כמו חולה שמחובר לצינורות חמצן וצינור דם וצינור אוכל וכו' וכו', וקורע את כל הצינורות, ועדין חי, זה נס. כך אנחנו ממש, קרענו ע"י העוונות את כל צינורות השפע, וה' עדיין מחייה אותנו מאכיל אותנו, זה נס, חסד של ה'.

ועיקר הרפואה זה שמחה, כי כל המחלות באים מקלקול השמחה.

רבי נחמן מברסלב הקדוש, אמר שהגיע לדרגה שיכול לתקן את שורש הנשמות שבתורה שבכתב, אח"כ אמר - הגעתי לדרגה שאני יכול לתקן את הנשמות שבתורה שבעל פה.

לרבי יהונתן איבישיץ היה תלמיד שקראו לו כידור, והוא עזב את היהדות לגמרי. אחרי הרבה זמן, פגש אותו הרבי, אמר לו: למה עזבת ככה את היהדות, מה קרה? ענה לו: אתם הרבנים ראיתי שאתם משקרים וסתם מגזימים, אמר לו למה? שהייתי באחד הדרשות שלך אמרת שכל הנשמות שורשם בפרשת האזינו, אז אמרתי איך יכול להיות שכל הנשמות, אז חשבתי לעצמי שאתה סתם אומר שקר, וכל מה שאמרת בטח זה סתם. אז עזבתי את היהדות. אמר לו רבי יהונתן איבישיץ: אני עדיין אומר שכל שורש הנשמות של ישראל מקופלות בפרשת האזינו, וגם שורש הנשמה שלך שם בפרשה. כתוב בפרשת האזינו (פרק לב' פס' כ') "כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם". שבאמת הפסוק מראה עליו שהוא הפכפך, ותחילת הפסוק זה שמו של הבחור כידור.

רבי נחמן מברסלב אמר - שמי שעושה שעה התבודדות הוא מפריש לו דרך לפי שורש נשמתו. ה' זה אמת, ואם אתה רוצה להתחבר אליו אתה צריך להגיד לו את האמת, לספר לה' את האמת לשתף את ה' במקום שאתה נמצא בו אחרי החטא, איפה אתה אוהב עכשיו, האם חטאת ובכוונתך לחטוא עוד או שאתה מצטער על החטא, ויש ביכולתך להפסיק לחטוא, אדם שיש לו תאוות ניאוף תגיד לה', איפה אתה מונח שאתה אוהב את התאוה, ואתה תמשיך לחטוא אם ה' לא יעזור לך, ותבקש מה' עזרה, תגיד את האמת ותתחבר לה'. אל תתבייש להגיד את האמת, ה' יודע הכל. וכך הצדיק בתשובה האמיתית שאדם

הרב שלום מזור
מהמרכזים הבכירים
של
"חוט של חסד"
058-4180994

חיזוקון

מתחזקים בשמירת שבת

טוב לתת
לילדים ממתקים
לכבוד שבת,
שהרי אין להם
עונג כל כך
בבשר ויין
(בהלכה ובאגדה)

052-6672221

לקבלת מטרים מחזקים

אהבת ישראל במסירות נפש זה הדגל שלנו!

זכות גדולה
להפיץ במליונים

052-2240696

ילדון חידודון

ילדים מספרים תודה

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

היכן מצא הרמב"ם איסור שתיית יין נסך בתורה?

תשובה פרשת כי תבוא: בברכה- 'ונתך ה' לראש ולא לזנב' (כ"ח, י"ג), ובקללה- 'הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב' (כ"ח, ט"ד).

הזוכה: נחמן גולד, אשדוד.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חסד | תשרי

עיקר מצות חסד זה עם אשתו וילדיה (א.ב. של חיים)

לקבלת מסרים סחוקים- 052-6672221

כולנו הסתכלנו אחד על השני ואמרנו- אממם אולי בקומה למעלה,

ומאותו רגע התחילו החיפושים חיפשנו בכל מקום אפשרי מתחת למיטות, מעל למיטות אפילו בארונות.

ולא היה זכר לנעל, לבינתיים הזמן עובר, אבל הנעל איננה.

ואז אמרתי לאימי- בואו נאמר תודה, ובאמת זה מה שעשינו, כולנו אמרנו "מזמור לתודה" על הנעל האבודה.

הודינו לה' על הטיול הנפלא, וכעת על העיכוב בגלל הנעל האבודה.

אחרי חמש דקות של תודה.

חיפשנו שוב את הנעל עליתי לקומה השניה ובלי משים ניגשתי הישר אל המיטה, התכופתי והכנסתי את ידי מתחת למיטה, והרגשתי אותה, כן, את הנעל האבודה.

צעקתי בקול- "מצאתי", כולנו נשמנו לרווחה, שעכשיו נוכל סוף סוף לצאת להמשך הטיול.

אמרתי תודה ומצאתי את הנעל האבודה.

נעל אבודה

שלום שמי דוד, והסיפור שלי התרחש בחופש הגדול, בצימר הנפלא בצפון הארץ. הסיפור שלי נפלא לא פחות, אני מבטיח...

אז כמו שכתבתי- היינו בצימר בצפון הארץ, הצימר היה מקסים, כל יום יצאנו לטיול אחר, מה שהיה כייף בצימר הוא שהיה לנו שני קומות. הקומה העליונה שימשה אותנו בעיקר לשינה, ועוד משהו הרבה יותר כייף משינה- מה שילדים כל כך אוהבים- לקפוץ ואפילו להשתולל.

אז זה מה שעשינו, אני ואחים שלי נהננו מאוד ירדנו מידי פעם למטה לאכול משהו ועלינו בחזרה למעלה.

עד שאבי אמר לנו להתחיל להתארגן, אנחנו יוצאים לטיול.

כולנו התחלנו להתארגן, אמא שלי אירגנה את אחי בן השלוש- שמעון.

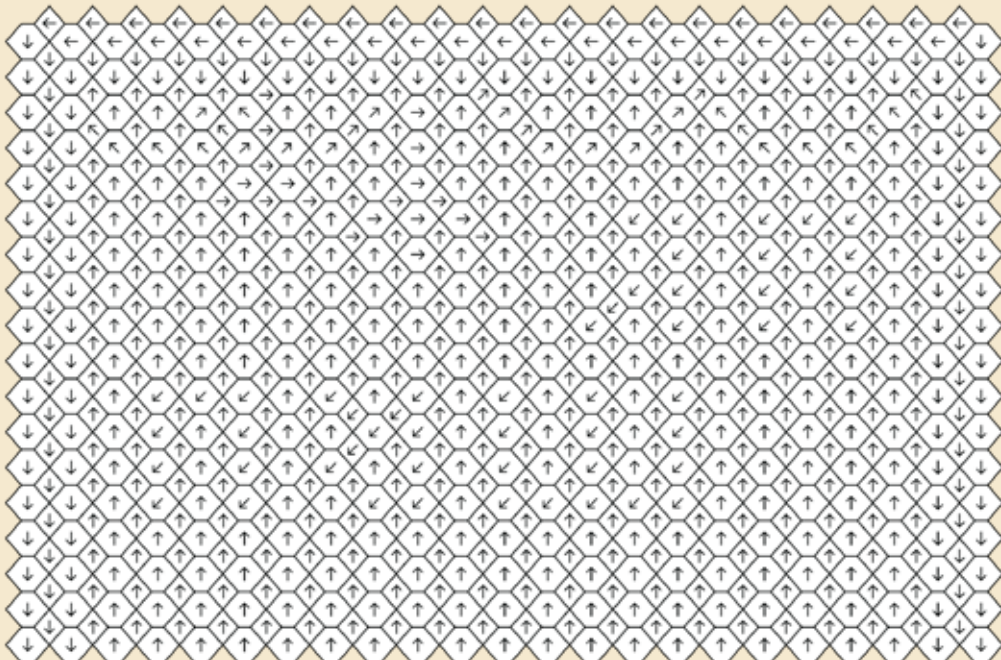
ואז כשכולנו כבר מוכנים, היא אומרת- איפה הנעל של שמעון.

עשיונות

פתרונות יש לשלוח למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

צבעו וגלו

צבעו את החיצים לפי המפה, וגלו מה בתמונה:

זוכה פרשת כי תבוא: יוסף חיים לביא, בני ברק

בדיחות הדעת

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

הרב אבוהצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

משפחה אחת, ילדים שונים פרק א'

במשפחת אתרוגי שררו השקט והשלוה משך שנים רבות. אבי המשפחה מר אתרוגי, הצעיד את כל 8 ילדיו, 4 בנים ו-4 בנות במספר, ממש לפי חוקי המשפחה. כל הילדים דיברו באותן המילים ובאותו טון וסגנון דיבור, שלימדו אותם ההורים המסורים.

הבנים כולם, לבשו את אותם הבגדים - מכנסיים שחורות וחולצות משובצות ומכופתרות שנרכשו בחנותו של מר שורץ. למדו בכובד ראש באותו תלמוד תורה, הכינו שעורי בית באותה השעה וירדו לשחק בגינה רק עם אותם החברים שהוריהם בחרו עבורם בקפידה. גם הבנות לבשו תלבושת אחידה, שערן קלוע היה ב-2 צמות עם אותו צבע ירוק בסרט, כולן למדו באותו בית ספר והלכו לאותן החוגים אחר הצהריים.

כולם היו שווים

ההורים המסורים במשפחת אתרוגי, הקפידו לאסור את אותם האיסורים ואף פעם לא עשו אפליה בין הילדים. מה שמותר - היה מותר לכולם, ומה שאסור - היה אסור לכולם. כולם היו שווים. נו מה עוד אפשר להגיד, משפחה טובה, אפילו טובה מידי. עברו שנים הילדים גדלו. ומר אתרוגי כמעט ויצא מדעתו... על פי התכנון והביצוע בשטח - היו צריכים להיות לו 8 ילדים מושלמים, ממש אתרוגים מיוחדים ויפייים. אך הפלא הוא שהמציאות לא האירה לו פנים. ילדיו למרבה הצער, לא היו כלל מיוחדים ויפייים.

ערבות בעץ האתרוג?

דווקא עכשיו לאחר שנות עבודה קשים שהוא כבר צריך לנח, לקצור את הפירות ולרוות מהם נחת-חל שינוי בילדיו. למה?! הרי הוא עבד קשה, אפילו קשה מידי, הוא התאמץ מאוד לחנך את ילדיו שילכו בתלם ויגדלו אתרוגים יפים ומהודרים.

הוא עבד קשה בימים לשכנע את דודי שמתעקש לא ללכת לתלמוד תורה שהוריו הכריחו אותו ללכת לשם, רק בגלל שנחשב לתלמוד תורה יוקרתי,

ונייד שינה מעיניו בלילות, בכדי לטכס עצה ביחד

עם רעייתו המסורה, מה לעשות עם שרה'לה שרוצה נעלי-סירה וזרודות כמו של רותי השכנה, אך לא הורים כמו במשפחת אתרוגי יינענו ללחצי הילדה:

"לא! פשוט לא, אין על מה לדבר, נעליים כאלו- לא במשפחה שלנו" הם ענו לה בטון אחיד.

אך למרבה הצער במקום אתרוגים מהודרים ויפים, יצאו להם גם כמה ערבות.

חינוך במסירות נפש

"תאמין לי, אני לא יודע מה קרה, הרי לא ייתרנו. ממש נלחמנו בשניים בשביל חינוך הילדים. לא נרדמנו בשמירה אף רגע. חיינו עם יד על הדופק כל הזמן, הילדים לא יזו לנו מטווה העין, כל קוץ שניסה לדקור ולשרוט את האתרוגים שלנו, נעקר מידי.

הילדים לא ביקרו בבתי הודים מעולם, אפילו בחגים עמדו בגבורה ולא ביקרנו את ההורים - שח"ו לא יראו הילדים דברים לא טובים. הילדים שלנו גדלו בסביבה סטרילית, לכאורה היו צריכים לצאת כולם אותו הדבר, ואיך זה פתאום דווקא לאחר שנות עמל, הם מתחילים להשתנות לי?!

הרי על כולם הקפדתי באופן זהה, מכולם דרשתי את אותן המידות הטובות, חייכתי לכולם באותו חיוך, גערתי באותם גערות ואפילו דיברתי באותם המילים, חיינו ממש המשפחה המושלמת, אז למה לא יצאו לי כל הילדים דומים?!

איך זה שדודי יצא מחונן ממש ילד מוצלח. אבל שרוליק החליף כבר 3 ישיבות - המשגיח שלו אומר שהוא כבר לא יכול לראות דף גמרא. בת אחת כל היום מתגדרת והשנייה סגורה ומופנמת, כל היום ישנה ולא יוצאת מהחדר.

מר אתרוגי באמת מתוסכל, הרי הוא כ"כ התאמץ לחנך את ילדיו באופן שווה - מהיכן צמחו להם ערבות והדסים שוטים על עץ האתרוג???

עץ האתרוגים - מורכב

הבעיה של מר אתרוגי, נמצאת לצערנו במשפחות רבות, טובות ואפילו טובות מידי.

עשיר אחד אך קמצן גדול מאוד, בעל סוג דם נדיר, התבקש לתרום מנת דם למען חולה. אחרי דיון עמו הצליחו לשכנעו לתרום את הדם תמורת סכום גדול. "אבל את הכסף רוצה אני מיד", אמר "למה אתה מתעקש?" נשאל הקמצן, תן לחולה כמה ימים כדי לסדר את התשלום, והוא ישלם לך, אל תדאג". אך הקמצן בשלו: "בשום פנים ואופן לא! אני רוצה את הכסף כבר עכשיו, עוד לפני שאתרום את הדם!". "שוב נשאל לשם מה אתה מתעקש. ענה הקמצן "דבר אחד אני יודע, ברגע שהדם שלי יתחיל לזרום בעורקיו של זה, ברור לי שלא אקבל אפילו אגורה שחוקה אחת..."

העלון מוקדש להצלחת
ראובן חיים בן ברוריה
הצלחה בלימוד ובהכל

להקדשת העלון: 02-5308000

מר אתרוגי לא השכיל להבין שלא כל ילדיו היו "אתרוג".

מר אתרוגי לא רצה לראות את "מידת הקטאה" ואת הקשיים הנפשיים שהיו לשרה'לה כשראתה את הנעלי-הסירה והזרודות של רותי השכנה ועיניה "כמעט יצאו מחוריקן" היא הציצה לעברן בימים וחלמה עליהן בלילות.

אך לא רק על הנעליים חלמה, גם על המסתקים שהביאה רחלי לכיתה ועל החצאית של רבקי, על הרכב החדש של השכנים ובעצם על כל מה שראתה.

למר אתרוגי לא היה רצון לראות את המורכבות של ילדיו, הוא רצה שכולם יהיו אתרוגים ולא עניין אותו כלל מה הם באמת. הוא לא עסק בחינוך ילדיו- הוא היה עסוק "באילוף".

מר אתרוגי כ"כ אהב את עצמו, עד שלא הניח לילדיו להרוס לו את "חגיגת הגאווה" שלו.

דווקא בגלל החינוך

כל הבנים למדו בתלמוד תורה הכי חשוב, אפילו שלא כולם היו כשרוניים והרמה הלימודית בכלל לא התאימה להם. אבל מה זה חשוב לעומת הידיעה שבנינו לומדים

משפחת "חוט של חסד"

מזמינים את הקהל הקדוש

להשתתף בהילולת רבי נחמן מברסלב

ושמחת בית השואבה

בסוכת הענק של ישיבת "חוט של חסד"

*הארוע ייערך בכפוף להנחיות ולדרישות משרד הבריאות.

יום חמישי ב' דחווה"מ בשעה 20:30

שמואל הנביא 13 ירושלים

חג שמח!

